

til bajerst *Ol*, hjælper det jo ikke stort, at man forklarer dem, at efter Løge Sørensens Opgivelser bliver den Næringsvoerdi, der findes i bajerst *Ol*, 14 Gange dyrere end i Form af Brød. Det nytter ikke stort, at man analyserer Næringsmidlerne og fortæller, at som Næringsmiddel betragtet er *Ollet* 14 Gange for dyrt. Nej, naar Folk een Gang blive saa vante til et Næringsmiddel eller Nydelsesmiddel, at de ikke kunne affe det, eller ville føle Savn ved at affe det, forstaar jeg meget godt, at de ville forsvare sig til det yderste, naar man fordyrer det med 14 Ore pr. Pot, hvad der er en høj Skat ogsaa i Sammenligning med andre Landes *Ol*stat. Efter den Fortegnelse, den ærede Finansminister forelagde for os i Fjor, er der Skat paa bajerst *Ol* i alle europæiske Lande undtagen i Sverige og Tyrkiet, og kun i et Land, Rumæniën, er den 16 Ore pr. Pot, ellers er den lavere end det her foreslaaede rundt omkring i de forfællige Lande. Jeg kan altsaa godt forstaa, at Arbejderne, som ere vante til at drikke bajerst *Ol*, vægre sig ved denne Skat. Men derom man spurgte Arbejdernes Hustruer: Hvad ville I helst have, Skat paa bajerst *Ol* eller paa Sukker? vil jeg vædde ti mod en paa, at Flertallet svarede: Læg kun Skat paa bajerst *Ol* og giv Sukkeret frit, og rundt omkring paa Landet er jeg vis paa, at hvis der skulde være Afstemning, vilde man ogsaa sige: Læg kun Skat paa bajerst *Ol* og giv Sukkeret frit, det tvivler jeg ikke paa, og det er dog særlig det, man skal tage Hensyn til. Nu beregnede det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 4de Valgkreds (Hørup) i Gaar, at for saa vidt Afbruget kommer til at stige med 30,000 Td. om Aaret, hvad han jo har Ret til at beregne, naar Stigningen har været 27,000 Td. om Aaret i de sidste 18 Aar, saa blev det 300,000 Kr. om Aaret i Indtægt for Statskassen og i 10 Aar altsaa 3 Millioner Kr., man kunde altsaa forudsæ, hvis denne Lov gik igennem, at man skulde Statskassen med en stigende Tilgang af Skat. Jeg kan jo ikke nægte, at der ligger noget deri, men der var jo heller ikke noget i Vejen for, naar dette Forslag, som jeg antager, gaar i Udvalg, at man der sikrer sig derimod. Der er fremkommet et Forslag fra Toldreformforeningens Formand, at i Tilfælde af, at man lagde Skat paa bajerst *Ol* eller Brændevin, kunde man sætte en Grænse f. Eks. ved 6 Mill. Kr., og det, der blev til overs, skulde henlægges til et Fond til Alderdomsforsørgelse, der skulde komme Arbejderne til Gode, eller noget lignende. Jeg havde heller ikke det fjærneste imod, at man samtidig med dette fik en Skat

paa Indtægt og Formue, saaledes som Toldudvalget foreslog i 1874—75, det var man ikke saa bange for den Gang, og da havde man nylig haft en Indkomststat, men jeg tror dog ikke paa, at man, hvis man hæfter dette til, faar denne Lov ud. Jeg kan derfor kun anbefale, at dette Lovforslag maa gaa igennem, men hvis det sker, at det skal sættes ind i Toldlovsforslaget, som den ærede Finansminister bebudede, saa tror jeg, at det vil gaa, saaledes som i de foregaaende 20 Aar, at det hele strander paa Kompensationen eller paa andre Grunde, som kunne komme frem, og jeg vilde derfor anbefale, at vi toge det, som det var, hvis vi kunde faa det, jeg er sikker paa, at man ikke vilde komme til at fortryde det.

Laaridsen: Det, der slog mig, da jeg første Gang saa dette Lovforslag, var, at det forekom mig, om jeg saa maa sige, at man af egen Drift og paa egen Haand har indbragt en Lov her i Tinget om en Forsøgelse af de Objekter, som de indirekte Skatter ramme. Det undrede mig noget, thi jeg har altid anset det for at være overhovedet det eneste Forsvar for indirekte Skatter fra et Venstresstandpunkt, at man ikke kunde komme af med dem; medens man derimod med Hensyn til deres saglige Begrundelse, om jeg saa maa sige, fra et demokratisk Standpunkt altid har været fuldstændig enig om, at indirekte Skatter i og for sig være fordømmelige og uforvarselige. Derom var der Enighed i Fortiden, tror jeg, blandt Venstre. Der er Enighed om det blandt Socialisterne, der er Enighed om det blandt alle de forfællige Retninger, jeg har haft Lejlighed til at se, og som ere komne op i den nyere Tid, saaledes f. Eks. i den saakaldte georgistiske Bevægelse. Alle Vegne herter der fuld Enighed om, at indirekte Skatter ere fordømmelige og uforvarselige, og naar det er Tilfældet, maa jeg rigtig nok sige, at det undrede mig noget, at man har fundet sig foranlediget til, særlig paa et Tidspunkt som det nuværende, at indbringe en Lov, hvorved man anviser et nyt Skatteobjekt for den indirekte Skat. Jeg kan meget vel tænke mig, at man naturligvis vil gøre gældende, at det ikke er noget nyt Objekt, men at det eneste, der finder Sted, er en Omlægning. Men for det første kunde meget let under Forhandlingens Gang Følgen blive den, at begge Objekter kom ind under den indirekte Beskatning, og saa var Omraadet for indirekte Beskatning jo udvidet, og det skulde undre mig, om ikke det blev Gangen i det, at netop den indirekte Beskatnings Omraade blev større, end